

Sygn. akt III Kow.664/15pr

POSTANOWIENIE

Dnia 27.08.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupsku del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku - Dariusza Iwanowicza oraz Zastępcy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. - P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego A. K. (1)** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§2 kkw

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skaz. A. K. (1) s. J.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. G.z dnia 11.04.2013r. sygn.akt IIK 120/13; 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. G.z dnia 16.02.2011r., sygn. akt IIK 1179/10;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany A. K. (1) złożył wniosek o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary, uzasadniając go trudną sytuacją rodzinną i potrzebą zapewnienia rodzinie osobistej i finansowej pomocy.

Wniosek nie jest zasadny.

Jak wynika z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego z dnia 19.06.2015r. sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna i nie wymaga jego pobytu na wolności.

Skazany, na wolności przed osadzeniem w zakładzie karnym mieszkał wraz z żoną A. K. (2) i dziećmi w S. G. przy ul. (...) w budynku należącym do Gminy Z. Zakład Komunalny. Rodzina zajmowała tam mieszkanie składające się z dwóch pokoi, kuchni i łazienki, utrzymane w czystości i wyposażone w podstawowy sprzęt gospodarstwa domowego. Panujące w nim warunki socjalno-bytowe umożliwiały prawidłowe funkcjonowanie. Z ustaleń wynika, że żona skazanego deklarowała zmianę miejsca zamieszkania na stancje w S., przy ul. (...). W ocenie Sądu, żona skazanego ma zapewnione niezbędne warunki mieszkaniowe.

Z ustaleń kuratora sądowego wynika również, że żona skazanego posiada własne dochody. Pracowała w firmie D. przy produkcji okien. Deklarowała kuratorowi zmianę zatrudnienia na pracę w salonie gier w S. G.przy ul. (...). Z tego tytułu będzie otrzymywać około 1300 złotych. Dodatkowo, otrzymuje wsparcie z Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej Z. w postaci zasiłku rodzinnego w wysokości 448 złotych oraz celowego na zakup żywności, wypłacanego w kwocie 240 złotych.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, udzielenie skazanemu przerwy w karze celem pomocy finansowej żonie nie jest obecnie celowe. Nie budzi żadnych wątpliwości fakt, że A. K. (2) w miarę możliwości radzi sobie ona w codziennych sprawach, związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego, a środki finansowe jakie uzyskuje w tym również świadczenia z Opieki Społecznej pozwalają jej i dzieciom na prawidłowe funkcjonowanie, w tym zaspokajanie niezbędnych potrzeby materialno-bytowych.

Niemożliwość uczestniczenia skazanego w codziennym życiu rodziny, czy udzielania niezbędnej opieki swoim bliskim, jest zwykłą i naturalną konsekwencją odbywania kary w warunkach izolacji. Dopuszczając się przestępstw, skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w warunkach izolacji, celem odbycia kary. Musiał mieć zatem świadomość konsekwencji swojego zachowania.

Zważyć również w tym miejscu należy, iż przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy, a rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. SA w L.z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09). Wskazać należy, że zachowanie skazanego na wolności było naganne. Zdarzało się, że nadużywał on alkoholu oraz wszczynał awantury domowe. W miejscu zamieszkania dochodziło do interwencji policji. Bywało ponadto, że skazany nie pracował zarobkowo i wówczas pozostawał na utrzymaniu żony. W konsekwencji nastąpiło zadłużenie mieszkania. Zdaniem Sądu, te ustalenia dają niewątpliwie podstawę do przyjęcia, że udzieloną przerwę w odbywaniu kary skazany mógłby wykorzystać niezgodnie z przeznaczeniem.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Z tego też względu, uznając wniosek skazanego o udzielenie mu przerwy w karze za niezasadny, postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art.1§2kkw.